

ԱՌԱԿ

Ք Ա Ռ Ա Ջ Ա Յ Ն Դ Ա Շ Ն Ա Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն .

Չորս այլ եւ այլ կենդանի,
Մէկը արջուկն անճոռնի,
Մէկը կապիկ, մէկն իշուկ,
Մէկն ալ նոխազ բուրգմօրուք
Մէջերնին խօսք կը գընեն
Որ մէկ ֆօնսէռ մը սարքեն:
Չեմ գիտեր ինչպէս կընեն
Որ ամէն բան կը ճարեն,
Դրանն լօր, այր, պաւ, ջուլթակ,
Նըստան ուռի ծառին տակ.
«Քոնսէռ մ'ընեմք որ, ըսին,
«Երկինք երկիր ըզմայլին:»
Ամէն մէկը մեծ ջանքով
Իր գործիքը զարներով
Կը կոտորտուէր տըքաւքար,
Բայց համ մը հոս մը չըկար:
«Կեցէք, եղբարք, ճըւաց յանկարծ
«Չարածըճի կապիկը.
«Մէկս ալ շէնքով մը չեմք նըստած,
«Ի՞նչպէս լինի լաւ երգը:
«Դուն, արջ աղբար,
«Քու պասըդ առ,
«Նիստ հոս ասանկ այրին դէմ.

«Ես սեփուսիս
«Պէտք է առջին
«Այսպէս նըստիմ՝ ու զարներմ:
«Հիմա տեսնէք թէ ինչ քօնսէռ ձեւանայ.
«Սարեր, ձորեր, դաշտն ու հովիտ հիանայ:»
Երաժիշտները շարուեցան նըստան,
Չարներ ըսկըսան.
Բայց այն քօնսեռին անհամ բան ըլլալն
Իրենք ալ տեսան.
«Էհէ — կանչեց էշն անդիէն — դադրեցէք.
«Ատոր ճարը գըտայ ես.
«Եկէք ամէնքդ մէկ շարքի վրայ նըստէք.
«Տեսնէք ինչպէս
«Անուշ կըլլայ քօնսէռը:»
Մըտիկ ըրին իշուն՝ մէկալ էշերը
Նըստան շարքով
Մեծի կարգով,
Բայց անօգուտ. նորէն քօնսէռն էր խառնակ.
Որը կըսէ,
«Անանկ չէ,
«Ասանկ նըստէ դուն, աղբար.»
Որը անոր հակառակ,
Թէ «Դուն ինչո՞ւ հոս նըստար:»

Սոխակին մէկը լըսեց՝ նոցա գոչումն աղաղակ,
Թըռաւ իջաւ որ տեսնէ թէ ինչ կայ այն ծառին տակ.
Դարձան անոր մէկ բերան՝ ըսին. «Աղէկ որ եկար.
«Հոգիդ սիրես, մեղի մէկ խըրատ մը տուր օգտակար.
«Ահա նօթի մեծ գիրք ունինք,
«Մէկմէկ հատ ալ գործիք ունինք.
«Միայն դու մեղ այս ըսէ
«Թէ ընտօր պէտք է նըստինք:»

Սոխակն ինչ ըսէ աղէկ. —

«Քաջ երաժիշտ լինել ով որ կամենայ,
«Պէտք է փափուկ ակամջ ու խելք ունենայ.
«Դուք, աղբարներ, ինչպէս կուղէք շարուեցէք,
«Քօնսէռ սարքել ձեր բանը չէ, լաւ գիտցէք:»